॥३७॥ ब्रह्मशापकृतमेतत् तवनापराधइतिचेदत्तआह यस्यतवात्मयोगरचितंस्वाधीनमाययारचितम् विरिंच्यः अस्यतनयारुद्रादयश्चयेचान्ये गिरांपतयोवेदद्रष्टारः तेऽपिनविदुस्तस्यते अचिंत्यमायस्यएतत्ब्रह्मशापादिअंजसाअसद्गतयः पापयोनयोवयंकिंगृणीमः कथंवर्णयामः अतस्त दास्तामाशुमांजहीतिभावः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इच्छाशरीरिणेत्यस्यायंभावः शुद्धसत्वमयींनिजांमूर्तिमंतर्धायतत्प्रतिकृत्यैवंविडंबनमात्रमिति ए

तमाशुजहिवैकुंठपाप्मानंमृगलुब्धकम्॥ यथापुनरहंत्वेवंनकुर्यांसदतिक्रमम्॥ ३७॥ यस्यात्मयोगरचितंनविदुर्विरंच्योरुद्रादयोऽस्यतनयाःपतयोगिरांये ॥ त्वन्माययापिहितदृष्टयएतदंजःकिंतस्यतेवयमसद्गतयोगृणीमः॥ ३८॥ श्रीभगवानुवाच माभैर्जरेत्वमुत्तिष्ठकामएषकृतोहिमे॥ याहित्वंमदनुज्ञातःस्वर्गंसुकृतिनांपदम्॥ ३९ ॥ इत्यादिष्टोभगवताकृष्णेनेच्छाशरीरिणा॥ त्रिःपरिक्रम्यतंनत्वाविमानेनदिवंययौ॥४०॥दारुकःकृष्णपदवीमन्विच्छन्नधिगम्यताम्॥ वायुंतुलसिकामोदमाघ्रायाभिमुखंययौ॥४१॥ तंतत्रतिग्मद्युभिरायुधैर्वृतंत्र्यश्वत्थमूलेकृतकेतनंपतिम् ॥ स्नेहप्लुतात्मानिपपातपादयोरथादवप्लुत्यसबाष्पलोचनः॥ ४२॥ अपश्यतस्त्वच्चरणांबुजंप्रभोदृष्टिःप्रनष्टातमसिप्रविष्टा॥ दिशोनजानेनलभेचशांतिंयथानिशायामुडुपेप्रनष्टे॥४३॥ इतिब्रुवतिसूतेवैरथोगरुडलांछनः॥ खमुत्पपातराजेंद्रसाश्वध्वजउदीक्षतः ॥ ४४॥ तमन्वगच्छन्दिव्यानिविष्णुप्रहरणानिच॥ तेनातिविस्मितात्मानंसूतमाहजनार्दनः॥ ४५ ॥ गच्छद्वारवतींसूतज्ञातीनांनिधनंमिथः॥ संकर्षणस्यनिर्याणंबंधुभ्योब्रूहिमद्दशाम् ॥ ४६ ॥ द्वारकायांचनस्थेयंभवद्भिःस्वस्वबंधुभिः॥ मयात्यक्तांयदुपुरींसमुद्रःप्लावयिष्यति ॥ ४७॥ स्वंस्वंपरिग्रहंसर्वेआदायपितरौचनः॥ अर्जुनेनाविताःसर्वइंद्रप्रस्थंगमिष्यथ॥ ४८॥

तदेवस्फुटीकरिष्यति देवादयोब्रह्ममुख्याइत्यादिना ॥ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ तंपतिंतत्रदृष्ट्वा तस्यपादयोर्निपपात ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ उदीक्षतःउदीक्ष्यमाणस्यसूतस्यसतः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ निर्याणंयोगमार्गेण मद्दशामितीच्छाशरीराभिप्रायेण ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ अवितारक्ष्यमाणः इंद्रप्रस्थंगमिष्यथेतिब्रूहीतिपूर्वेणान्वयः ॥ ४८ ॥